

СЖДБАТА НА ДОБРОТО И ЗЛОТО

Киргизска* приказка

Едно време Доброто и Злото живели в приятелство помежду си и решили да поразгледат света. Те натоварили конете си с много храни за из път и тръгнали. Като пътували, често се спирали за да си почиват, и Злото така нареждало винаги работата, че яли само от товара на Доброто, докато най-сетне всичко било вече свършено. Когато не останало нито хапка от провизите на Доброто, Злото рекло:

„Твоите запаси, приятелю, вече се свършиха, нали? Е добре, какво ще правим сега?“

— Ти знаеш това самичко; нема аз трябва да ти кажа.

— Наистина, право каза: не остава друго, освен да заколиме коня твой и да го изедем.

Доброто не възрази нищо. И те заклали коня и яли от него, докато и той се свършил. Тогаз Злото запитало пак: „Ами сега какво ще правим?“

— Това е твоя работа, отговорило Доброто; аз не се бъркам в нея: прави каквото искаш.

— Е, щом като е тжй, ще отрежа ухото ти и ще ядеме, до като свършиме и него. —

Доброто не възрази нищо и се оставило смиренно да му се отреже едното ухо. Когато се свършило то, дошел ред на другото, а когато изели и него, Злото отново запитало: „Е, сега какво ще правим, като немаш нито кон, нито уши?“

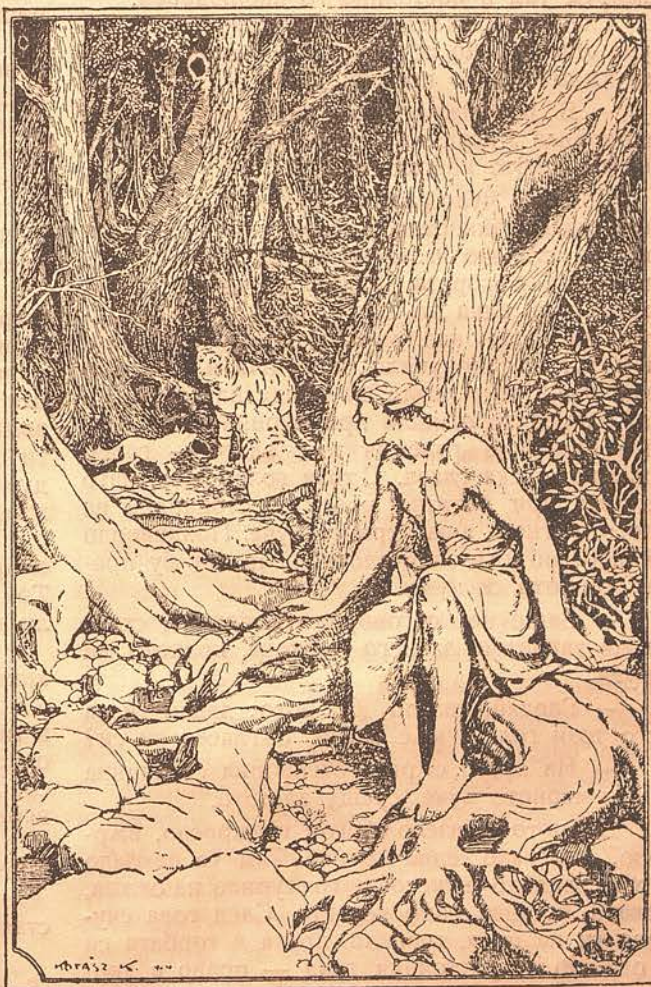
— Аз не зная, отговорило Доброто; прави каквото искаш.

— Не остава друго, освен да ти извадя очите.

И то му ги извадило. Доброто останало без кон, без уши и без очи. Тогава Злото рекло: „Ние, драги приятелю, вече не можеме да пътуваме по-нататък заедно; аз ще те оставя“.

— Добре, остави ме, отвърнало Доброто.

Или не, моля ти се, отведи ме в некая гора, кждето няма никой. Там дедо Господъ ще си има грижата за мене.

Злото направило тази услуга на Доброто: отвело го в една гора и го оставило. То седнало под едно дърво и дълго-дълго мислило върху участта си. В това време, наблизе, Тигърът, Вълкът и Лисицата били се събрали на съвещание. Доброто се вслушало и чуло че

* Киргизите сж чергарско племе, смесица от монголска и кавказка раси. Живее из сибирските страни, Пр.